

Phẩm 25: NHANH CHÓNG (1)

Bấy giờ Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát vì sự tận mà học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì sự chẳng sinh nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì sự diệt nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì sự chẳng khởi nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát vì sự chẳng phải có nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát vì sự xa lìa nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát vì sự lìa nhiễm nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát vì hư không nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát vì pháp giới nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì Niết-bàn nên học, là học trí Nhất thiết trí phải không?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chẳng phải học trí Nhất thiết trí.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, do duyên nào, Đại Bồ-tát khi học như vậy, chẳng phải là học trí Nhất thiết trí?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Phật chứng chân như rất viên mãn, nên gọi danh hiệu Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Như vậy, chân như có thể nói là sự tận, cho đến có thể nói là Niết-bàn chẳng?

Thiện Hiện bạch:

–Thưa không, kính bạch Thế Tôn! Vì sao? Vì chân như lìa tướng, chẳng thể nói là sự tận, cho đến chẳng thể nói là Niết-bàn.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Thế nên Đại Bồ-tát khi học như vậy là chẳng phải học trí Nhất thiết trí. Thiện Hiện nên biết, Đại Bồ-tát không vì sự tận nên học, là học trí Nhất thiết trí, cho đến không vì Niết-bàn nên học, là học trí Nhất thiết trí. Vì sao? Vì Phật chứng chân như rất viên mãn nên gọi danh hiệu Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Khi ấy chứng được chân như chẳng tận cho đến Niết-bàn của trí Nhất thiết trí, cho nên Đại Bồ-tát khi học như vậy là học trí Nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết, Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa; là học Phật địa; là học mười lực, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng và vô lượng, vô biên Phật pháp khác tức là đã học trí Nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy là đạt đến bờ cứu cánh của tất cả sự học.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì không bị tất cả Thiên ma và ngoại đạo hàng phục.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì mau đắc được pháp tánh không thoái chuyển của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì mau trụ địa vị không thoái chuyển của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì sẽ mau an tọa tòa diệu

Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là tự mình đi theo con đường của Như Lai Tổ phụ.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học pháp làm chỗ dựa, chỗ hộ trì cho các hữu tình, là học tánh đại Từ, đại Bi vậy.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học ba lần vận chuyển xe pháp, với mười hai hành tướng vô thượng.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học làm cho trăm ngàn vạn ức cảnh giới hữu tình được ở nơi Niết-bàn, an vui hoàn toàn.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học không đoạn tuyệt chủng tánh Như Lai.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học mở cửa cam lồ của chư Phật.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học sắp đặt ổn định cho vô lượng, vô số, vô biên hữu tình trụ pháp Tam thừa.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học thị hiện cảnh giới vô vi chân thật, hoàn toàn vắng lặng cho tất cả hữu tình. Đó là học trí Nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết, việc học như vậy, hữu tình hèn kém chẳng thể học được. Vì sao? Vì sự học như vậy là muốn cứu vớt tất cả khổ lớn sinh tử cho tất cả hữu tình; muốn đặt yên tất cả hữu tình trong việc tốt đẹp rộng lớn; muốn cùng hữu tình đồng hưởng thọ lợi ích an vui hoàn toàn; muốn cùng hữu tình đồng chứng quả vị Giác ngộ cao tột; muốn cùng hữu tình đồng học diệu hạnh tự lợi, lợi tha như hư không rộng lớn, không gián đoạn, không tận cùng.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì nhất định không đọa trong tất cả cảnh giới địa ngục, ngạ quỷ, A-tổ-lạc,...; nhất định không sinh trong chốn biên địa hạ tiện, tà kiến; nhất định không sinh trong nhà Chiên-đồ-la, nhà gánh thầy chết và các dòng dõi bản cùng, hạ tiện, chẳng có luật nghi; nhất định chẳng sinh trong nhà công xảo kỹ nhạc, buôn bán tạp ứ.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì sinh ra ở chỗ nào, hoàn toàn không bị mù, điếc, câm, ngọng, chân tay cong queo, căn chi tàn khuyết, gù lưng, lác hủi, ung thư, điên cuồng, trĩ, lậu, ghẻ dử, thân không quá cao, quá lùn, cũng không đen sạm và cũng không có các bệnh ghẻ như nhọt.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì đời đời thường được quyến thuộc viên mãn, các căn viên mãn, thân thể viên mãn, âm thanh trong trẻo, dáng mạo đoan nghiêm, lời nói oai nghiêm, được nhiều người kính mến.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì sinh ở chỗ nào đều xa rời việc sát sinh, lìa việc trộm cắp, lìa xa tà hạnh, lìa xa nói dối gạt, lìa xa nói thô ác, lìa xa nói chia rẽ, lìa xa nói lời bần thủ, cũng lìa xa tham dục, sân giận, tà kiến; quyết chẳng chấp nhận tà pháp hư dối, không dùng pháp tà để sinh sống. Cũng không chấp nhận hữu tình phá giới, ác kiến, hủy báng pháp làm bạn thân.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì hoàn toàn chẳng sinh ở chỗ nào sống lâu, đấm vui, ít trí tuệ của cõi trời. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thành tựu thế lực phương tiện thiện xảo. Do thế lực phương tiện thiện xảo này, mặc dù thường được nhập tĩnh lực vô lượng và định vô sắc nhưng chẳng theo thế lực đó mà thọ sinh, lại được Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa bảo hộ. Thành tựu phương tiện thiện xảo như vậy, ở trong các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

định tuy thường được ra vào tự tại nhưng chẳng theo thế lực của các định đó mà thọ sinh ở cõi trời Trường thọ, bỏ tu hạnh Đại Bồ-tát.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì được lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu tất cả pháp bản tánh thanh tịnh, thì tại sao các chúng Đại Bồ-tát khi học như vậy, lại chứng đắc được các lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Các pháp xưa nay tự tánh thanh tịnh; Đại Bồ-tát này, đối với tất cả pháp bản tánh thanh tịnh, tinh tấn tu học phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thông suốt như thật, tâm không chìm đắm, cũng không vướng mắc trở ngại, xa lìa tất cả phiền não nhiễm đắm, nên nói, khi Bồ-tát học như vậy, đối với tất cả pháp lại được thanh tịnh. Do nhân duyên này mà được lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Thiện Hiện, mặc dầu tất cả pháp bản tánh thanh tịnh nhưng các phàm phu chẳng thấy, biết hiểu được. Đại Bồ-tát này vì muốn làm cho vị kia thấy, biết, hiểu rõ nên khuyên tinh tấn tu hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa và nghĩ: “Ta đối với bản tánh thanh tịnh của các pháp thấy biết rõ rồi; làm sao khai ngộ như thật cho tất cả hữu tình, làm cho chúng đối với bản tánh thanh tịnh của các pháp cũng thấy biết, hiểu rõ.” Đại Bồ-tát này khi học như vậy thì sẽ được lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì đối với tâm hạnh sai khác của các hữu tình đều thông suốt, dùng phương tiện thiện xảo đến tận bờ kia, làm cho các hữu tình biết được bản tánh thanh tịnh của tất cả pháp, chứng đắc Niết-bàn thanh tịnh hoàn toàn.

